

ד'י "חזקה" ♦

רעם שמוץ, די אונזרן
אזעקן הארפט אזעקן
צום פירור און קריג
ואל נעמען אנזעק.

אײנעם-נוץ, קנאציוו, צבורים
וועגן דעם מעהר קיין ווערט
דחמנות און מענטשן - ליבע
ווערן מערנעמען ווער ארט.

אונזעק מיט'ן פירור און קאמף
פאכזקות, שנאה און האם
פרידען, שרם און אינהאלט
ואלען בעהערשען די יורישע גא

תתחדש!

(ראש-השנה גערענקען).

וואלט איהר עם העלמען, נישט לעזען
עם בעשמוצען קערער בעפעלעקען מין
אונערלויפֿט און אויסערלויכט שוואַם,
הייל עס איז אַ נאָך שאַטונג פֿון דער
נאָכשיכט אונזערער, הייל עס האָבען
געדרופֿט שווימעל יאהרען אדרורנענה,
פֿון מיר זענען ראצי נאָקטען, הייל
מיר האָבען געטוט א סך לערען פֿון
מיר האָבען צו דעם דאָזיגען דער-
גריכט.

אין וועל עס דערווער טאטען ווען
פאר אונז וואס נעשטמליכער ערשטעלן.
וואס דאס טאטען, אעבינע יודישע
פאלק, הערט מיט נאך א יאָהר בער-
בערט, עס איז דאך אַ מרום פון
בפריינדלען לעבן, פון שטענדיגן
ענטווערפן פון אונזערע הערליכען ע-
נטווערפן ביה העלען מיר ערשטאנען.
עס הערט דאך פאר דער גאנצער
העלע אלס בולטער אין שטערקער
דאס, רעטעלעאפטיקט פון דער
גרויסער הערליכער ערשטעלן.

הוא יספר על סמליו, על חשיבותו
בעיניו, על דרכו, או אולי על ציור
הוא יספר על סמליו, על חשיבותו
בעיניו, על דרכו, או אולי על ציור
הוא יספר על סמליו, על חשיבותו
בעיניו, על דרכו, או אולי על ציור

אין דעם וואך אלעס זענען
געשענעט פאלק, חיים ארויס אלס
נעץ ביחות, נעץ שאפונס סטיליכע-
מען, א יאהר נאך א יאהר אין צו דער
גרויסער אין לאנגער קעט פון יודישען
לעבען צו עקומען. און יאהר האט
קען געדענקער ראלע פאר א פארק
פון טויזענדער יאהר, שבער נאך אין
יאהר פערשטארקט אוינער עקומענען
און דו פונעם פון דער גאנצער העלט.
העלבע האט נאך אין פערשידענע פאר-
לען געצויגלעט הענען אונז. נאך איר
יאהר יודישע הענעכע קענען פאר
איצט פערצייכענען, א יאהר פון ביז-
חילונע פארענעמען פון פרוש געזענע
אלטע בבל'ים, פון שטאלען פון פער-
שידענע וועט, העלבע קענען מיט
אנפערנאכט אויף דער אלטער געשיכ-
טע אונזערער.

און דאריבער מ'זע הימלן אב רעם
דאזענען יום טוב אלע, ממילא די קאנ-
פיראטאזע, ממילא די שוויגערזענע
צוריקגעשטאנענע, האבן ענטפלישען
מ'ר ערשט נאכעם, די האבן הענען מו-
רא און חילצן נישט הערען הענען
רעם נאכעם שטונען, העלפען דאס יו-
ד'שע פאלק שטארק אויפ'ן פאר זיין
פאר דער מענטשהיט, זי, אלע זי וו-
סען דאס אב רעם דאזענען יום טוב,
אלע ראם געטאנען פאלק חיל דאס חיי-

בען דאס נעץ יאהר שלם א נגישער
בעצט מיט אטאנדער לעבען, מיט
נעץ בוחות און נעץ שטערבונגען, מיט
נעץ לעבענס-לופט שטילן נעץ יאהר
און העלען פאָל, חן פיר חונגען ויך אג-
הויבען א נעץ לעבען.

דאס איז דערוועג א גענץ חערט-
שטערמלעך שטורן אינעם יודישען לי-
בען, שלע, הער צו וועלען נישט ווען
ווען פערטעניגט פיס ווער חילען
פאר א נגישער און נעץ בריות, שלע
שלע אין ווערע הערצער לעבט און
שטערקט זיך אין דעם יעצמינען פא-
גענט דער שטערמלעך חילען, דער הע-
פער און שטערקער האונט, העלענער
דריקט זיך אויס אינעם נעשענעלען
מתחיל.

1.
ר' חכם אשר אין שוין זינט 20
יאהר דער ימים - גוראים'דינער בעל-
תפלה אין שטאדמישען בית-הסדר.
דאס שטאדמישע ביהמ"ד אין אי-
נעמליך אין שטאדט חשוב'ער אפילו
פאר דער שוהל, הארום אין שוהל-דא-
הנען נאך אין מען רוקט דאס, פתם
בעל-בתים, פראסעט מענשען, און און
ביהמ"ד דאנען די פאנסעט בעלי-
בתים און שטארט די פראסעט גיירס
און בני-תורה.

אין די ווירניג יאהרען, פאר'ן קריג
איז ר' חיים אשר נאָען נאָעם דער
ירעסטער גביר פון שטערטל, נאָמאָס
ווער גרויסע נאָעפֿעסען, און דאָס
אויך נאָפֿירט אַ ווער ברעס נגריש
היין, אבער דאָס צאָלענע פֿאַר'ן עמוד
אויב צו איהם נאָען, הייז די ציט
פֿלעגן זאָגן, ווען "היינט-נאָעפֿעס".
הען עס פֿלעגט קומען אין שטאָט
אַרפֿן עפֿים אַ חון פֿרער סתם אַ מונ
האָט ער שוין געהאָט ווען סטאָנציע
בז' ר' חיים אַשר'ן, העלפֿער
איהם אויפֿענומען בעפֿער זיי ווען גרע-
סטען פֿוהר, ער האָט איהם מאַל
ומסקה נאָען און שטענדיג געהאָט
צו איהם נאָען עס.

א נטמן ואהר פלעגט ער אויך זיין
 בעל - תפלה און האט געהערט שעה נע-
 רשעקט, אבער אין דרייסיגן - נוראם
 איז זיין רשעקט געווען אויסגעצויגט.
 ער איז געווען א ספעציעלסט אויף די
 תפלות פון ימים-נוראם, זיין "תנדר",
 זינט "אבות" און בכלל זיין געזינג
 ואנשינו, און געווען א אויסגאנג.

דער עולם מיט שוין געזען טווי צו-
געקענט צו זיין דאזיקן אז זי הא-
בען זיך גארנישט געקענט פארשטע-
לען קיין ימים-גורמים און ר' חיים
אשר'ס מוסף ארע-פלגור, און זיין
רשיקן האט טווי צוגעצויגען דעם
עולם אז אפילו די מחפלים פון דער
שפארט-שוהל האבען געלאזט שטעהן
דעם חזן און זענען געקומען אין בית-
הפרס ארצן הערען די היים און נע-
דזעלען טווי אז דאס ביהמ"ד איז גע-
וען פיל געמאכט.

2.
 די לעצטע יעהרערן בעת'ן קריג און
 נאכ'ן קריג זענען וועגן געשעסען
 שטעק ווער שלעכט, ער איז האט
 שטארק געהארען פער נערוויס, און
 ער האט זיך געהיטען אז מען זאל אים
 שטארק פון דעם נישט הייפן. ער
 האט נאך אלס העמער גענומען זיין
 שטארק דורא און אפגעגעבן הייז און
 זיך געזעהרט מעשה נניד, און נאך
 אפילו דעם לעצטען ראש - השנה איז
 דער גאנצער עולם געקומען צו איהם
 נאך - מיש' מרינקען פסח, און זען
 זי האבען געהאלטן שווען נאך שטער
 פאר זייער נערד, האט'ן חתם איהם
 זיך געלייבונט און דערצו נישט דער-
 לזט.

און העל מן, חוקה' נישט אפלא-
וען אויז לטנג און העל העב-
כה, אזוי פאר און נאך שוין 20 יאהר
און אזוי העל און נאך פארען
פונעם צענט פונות-האט ער שטענ-
דיג ביי און געטראכט, און אזוי אויך
געטראו.

די לעצמע ציט איז עבער זיין לע-
 נע נאכארען ווער שלעכט, זיין גע-
 שעט האט זיך אינגאנצען אפגעשטעלט
 זיין הייז האט ער שוין אינגאנצען
 אפגעשטעלט, ער ערליכער פאן איז ער
 געווען, ער האט קינעם נישט געהאט
 נאכארען, ער האט נישט געהאט
 און ער איז געווען א ריזער ארימער.

עם זיין אייזען ווער שטער נאכער
ויד צינגעלעך צו זיין שלעכטער לע-
נע, דערמאנענדיג זיך האטער גרויסע
דאלע ער פלעגט טאגלעך שפילען און
האטער ברעם הייז ער האט גע-
פיהרט, איבערהויפט האט ער נאך גע-
פיהלט נידערשלאגן זיין פערזאנלעכע

יעבוק. ואל בעינז חערען דער יוד-
 שער כח, מוסה און לעבענס-פעני-
 קייט, און ואל בעינז חערען ביי אונז
 דאס האט און אלס, און הערס דאך
 פאר אונז קענטשיל נישט פערעלפערט.
 ואל סעכטציג און פריי אפגענוען
 דער יאצונאלער פרייטאג

חזון עם האבן אנגעהייבן צורוקען
 די מיט-נראים, ווען ער האט געשעל
 יך חמער פיהרען אזוי הי אמאל,
 בעיונער האט איהם געהר געקערנט
 אז די אנגעהוינער פון שפארט זאלען
 יך דערויסען הענען ווען לאגע.
 ווען פריי העלכע פלעגט מיט איהם
 שטענדיג רעדען הענען ווער טרוינער
 לאגע און הענען וועבן ט מיטעל די
 לאגע צו פער-בעסערן, האט אנגעמאל
 צו איהם געזאגט אז אפשר העלט
 נאכער געטען דאס ער וועל עגיגן דא-
 חנען די מיט-נראים פאר געזען.

רו. ביטן ט צערהטמער בעל-החלה.
— האט זי צו איהם טריינג געזאגט
און די שרעהרען האבען זי געשטיקט
— און מיר זעהן אז מ'לויט זאלעך
האט קענען זיך נישט אנהויבען צע-
גליבען צו דיר, פארהערן ארום אויף
די ימים-נוראים דעזענען און פערדינען
דאס אויף זיך טוב, פארהאט זאלען
מיר אויך נישט אזוי טהון ז איה פלן
זיין וועלכע פארהערן קען הארשא
זיין וועלכע נעמט געקענט א פארט
צו דאזענען און א גרויסער שוהל, און
פאר דעם געלד האלטען מיר געקענט
מעקן יום-טוב און זיך אביסעל צו-
גלייבען אויפן הינטער.

פֿעצער האט דערפֿונדז—האט ר' חיים
אָסר נעשרונגען אינגאנצען צומערגעדיגט
—דו פֿערנעסט און איך האָב אַ חוקה!
און איך דאָסען שוין אין הינען גיט.
הערדש צוהענגיג יאהר, און דו וועסט
האט עס העכסט אָפֿלעזען אַ חוקה אין
דו ימים נוראים דו וועלסט זיך שפּילן.
לען מיט פֿעצער אין חס ושלום רינקי.
רען מיט כ'חשם לעבן נישט האט
יָא, אַ חוקה דו ימים נוראים אין נישט
קען קלענגעסט, דאס קען פֿיר חלילה
פֿאַרלירט מיטער צוואַנגען.

[illegible]

א חוקק אין טאקע א דבר גדול —
 ואם ער געזיך נעמט אים — דאס
 טאקע קען נישט שוין ליכט אומזאגן.
 דא האט ער ליך אבער אין סבתא-
 נעסות, איה האט נישט קיין הענט צו
 נעמען אויף די ימים טובים און דא
 קען איך פערצינדן א שטח צו
 געדן פאר, איך דאס אלס נישט
 אויף א שטח צו טאקע.

ט לטונען ציטס האט ער מיט זיך
אונגערליך געקעמלט נישט קעגנער
זיך דעצירירען האט צו מחוץ. און אין
זינט די חוקת, פאר העלכער ער האט
שטארק מורא געהאט און פון דער אג-
דערער זינט זיין געדווקטע לטען האט
פאדערט פון איהם איינצונעמען די

נישט געלעגנהאט חזן ער קען פאר-
 דינען אויף יום טוב א שעהנע סופע.
 אין נישט קענענדיג וויל העלפען און
 קען עצה געבען האט ער געשלאסען
 צו פאררען צום רבין פארענען א עצה.
 אין חו דער רבי העט איהם זאגען
 שווי העט ער שוין.

3.
אויף דעם ערשטען שבת פון
חודש אלול איז ער אדעקעמאָרען
צום רבי'ן און אויסהערערניג זיין
פּרשנע, און חז' אַזוי זיין פּשנע זעהט
אויס האָט דער רבי מסכים געווען אז
ער וואָלט חתונה וויד' אַזויגען פון
דער חוקת און וואָלט געהערט און ע' אַז
דערע שטאדט פאַר געלד.

צוריקסִתערעדנדיג פון רבי'ן איז ער
פערבליבען אויף עטלעכע טעג אין
הארשטא און ויך געמאלדן אין ט גע-
הויסער שוהל. האט ער האט אויף פרו-

בע נערשענע שבת און נאכדעם חו
זמן רשהנען איז זעהר געפעלען געהא-
רען האט ער זיך פערלייבען פאר א
נומען לייזן צוראונגען די ימים-נוראים,
און איז צורורדען איהם געמאכען.
קומענדיג שולעס האט ער זיך גיט
געמאכט זעהנען און געטן צוראונגען

אזאל יוד אבאמען פון דשנען אין
שטאטדעסלען ביהמ"ד, און ערשט נאך
זאמען ישוב הרעה און ב"י איהם
פערלעבען אז ער וועל געהן צום רב
און איהם זאגען אז ער העסט נישט
דשנען דו ימים - נוראיים, חבל ער
טאהרט אויף יו"ט צום רבוי.

[illegible]

דער רב הערענדיגט אז ער האט
נישט רעזאנצן פאר'ן עמור, איז ער-
שערט נעמלעך און צו איהם נעמלעך:
האט העסט עפ'ס ר' חיים אשר,
איהר לאזט אונז אהן בער-תפלה דו
ימים-נוראים? איהר העסט דאך אז
היינט טען איז צוגעהערט צו איער
דאנקען און דו בעלי - בתים העלען
פשוט האבען א פערשערען-יום-טוב,
און בעזונדער העלען טען ווי דאס
זיין ליכט אפזאנען און א צוהענג-
ערהייבער חסד און דו ימים-נוראים?
איך האב דאס אלעס איבערשטופט
פונעם רבי'ן וועל לעבען, האט ר' חיים
אשר געענטפערט אין הערלעך-טע-
און איז דער רב האט דערצו געזאגט
נעמען געהט מיט פערט נישט אן.

דער רב האט געפרובט מיט איהם
מענה'ן צו ער וואל ויך גוט מיט און
אבער ער האט ויך קאטעגאריש אב-
געזאגט און איז אהעס.

אין שטערט האט זיך באלד גע-
שפּרעט א ירוּעֶה, אז ר' חיים אשר
האט געזעהר נישט דאָנען, און דו
נאָנצ שטערט האט זיך אויפגעקעכט,
מען האט באלד גערופען א אספה
בזמן, דאס נאָנצ שטערטל מענער און
פרויען האָבען גאר גערעדט הענגען
דעם הויכמיטען געשעהעניש, די אספה
האט בעשלאסען צו שיקען איהם א
דעלעגאציע פון די חשובסטע מענטשען
צו פרובירען צו איהם נאך פועלן און
ער וואל זיין בעשלוס ענדער.

ראם שלעס האט שפער זעלבסט-מער-
 שטענדיג נישט געהאלפן, ר' חיים
 אשר'ן זלמן האט דאס אויך גענוג גע-
 געטראפן, עס איז איהם גענוג שווער
 געגעבן ווי שווער צורשטען מ'זאגט
 אין די העלונג מען שפער ער האט
 געמאכט מיט, און אויף שבת פאר
 די ערשטע סליחות איז ער אהעק גע-
 פארען קען הארשט, געברעם חז' ער
 האט ויך מיט שלע געזעקענט זענענדיג
 אז ער פארמט צום רבין.

אין שטערט אין דן ווען געהען
רעקטניש, מען האט הענגען דעם גע-
רעט ווי הענגען עפֿים א העכערע וועג,
און קענער האט וויד נישט געהאלט
אינגערעמען צו אַרשטעקען דעם
רבינ'ס פֿונד, זונגענדיג און מן הסתם
אין דאס אויב מן השמים. און דער
רבי האט געזעהען פֿרום הקורש און
אוי דארף דאס ווען.
4.

אין שטאדט־שען ביזמ"ר האט נע-
דאזענסט א אנדערער בעל-הסלה, אבער
אלע מאמען זיך נישט געזינולט אין
דערהיים, און מען האט פארר גאָר נע-
דעם הענגענ־ר' חיים אשרן און זיין
דאזענע, און זיך נישט געקענט בער-
הינגען.

ערשט נאך יום-בפור אין ר' חיים
אשר אהרנסקעווען, זון רבין, מיט
ע שיקנע סטבע אין דער שטאט, הייל
ער האט מיט זיין דאזיגען שטארק
אויפגענומען און ער האט געקעמפן
בעזאלט נאך טעהר זי ער האט זיך
שערגלייטן.

טלע יענען איהם נעקומען מקבל פנים ודן, נעוואנשען א גוט יאהר, זו-נעבענדיג או אויף אויף'ס יאהר או נאט העט העלפען העט ער חידוש ביי זי דאנען, און נישט געמעהר אהעק פארהען.

אירא, אורא—האט ר' חיים אסר
נענטשערט—אז נאָם העט פיר העל-
פּען... העל איך נעמען פֿעהר נישט
שטעקענאהרען, אויף דו ימים נוראים...
קענער אין שטערטל העט נאך ער
היום נישט האר ר' חיים אסר אין
האט אירא אירא אירא אירא אירא

אין תל-אביב.

פון ש. ז. שרגאי, ירושלים.

סיון גרשם באדער.

— I. —

די ערשטע יודישע מאסען-איינוואנדערונג אין פוילען.

[illegible]

חד-אביב ט' אלול תרס"ו.

אויב דן ויצונג העט נאך צושטאנד
 ווען און בכלל צו דער פלאן העט
 דערנאך ווערן דאס און פארלויפן

דעם 3טן יולי 1938

צער אין שרעק אז ס'זאל חלילה נישט
נעקן לאיפער דאס האט ס'איז נאך
אויסגעל מיט און אנשטרענגיג גע-
שעפען און געבויט געהארען צוליב
דער בהלה און מיט פערבנסערונג
הערפט ער אב דין בעשולדענונג אז די
צירעפט עליה ערעט אויפן דופט ון
די מוילעשע צוקיין איז אים
שולדיג אז מיר טא-ען נישט גווען
קען תל-אביב'ס א.א.וו.
נישט מיט קען חשבונות לעבט דאס

ז שעה אין גמ'נע = למקאר.

1.

חער אין דאס דער יודז—האב איך
 געפרעגט דעם סעקרעטאר.
 דאס איז א יוד פון פראנקפורט—
 ענטפערט ער מיר— העלכער האט
 מוט וועגן אויגען געוועזן דעם שרייב-
 ליכטמען פון אלע פארשעסן, ער האט

ער דערצעהלט פערשידענע שוידער-
יכע פאקטען פון דער שרעקליכער
חלומות, און ער רעדט אזוי רוחני חן
יגער האט דערצעהלט פנים א גע-
קנולטע מעשה'לע, דער עולם שטעט
י פערשטיינערט, ביז איינע זענען
דין פריהרען פון די אוועק, אלע פרי-
עמען זענען האט זי זענען נעקומען
הער, און זענען פערנומען פונט די
ילדערונגען פנים פרישקראפער האט
אמט אלץ אלץ געזעהן... האט האט
זיט זיין קערפער געלומען צוואמען
זיט די טויזנטער קרושע... און אלע
זענען איהם פנים איינערליך פאנא...
דערפאל קומט זיין ריזע, דער
זושע'לע איהם זיין צום פריזע
און דער עולם בלייבט א לענגע צייט
פאפאן פערנאמט און ריהרען זיך נישט
און זענען קרעמער.

.II
 חזוי חי וי איז בעשעמאן געחטערטן.
 דער טאלמאני חליוט

עפ' רוערט נישט לאנג און עפ' קי-
טען ארען עטליכע פארשטעהעדיגע
זאכן, ער'ה העלכע ערקלערען אז וו
פאציענסטען און וו נוס בעקאנט, און
העסט ביי וו טיין פילע מאל גענומען.
זינט קליינע חשבון וו וו בעזארגט,
און איצט דארפן וו עטליכע ולעסעס
האט א פילעס און דער נאחטפסטער
האט-שטאנע.
אורא, אורא—אונט דער פרעזעס
—און וו פעהרען העסטער, צו האט
קל וו אפשטעלען ביי אונז, אייג וו
זיין אונט בעקאנטע פארשטעהעדיגע זא-
כן ענטפער.
דו נאמען קאסען צאהל אונט דו נוי-
טיגע עטליכע ולעסעס און דו און און
ערלעדיגט.

III.
יו. קרואות יאדוויג פון מארקס.
מויא.

וי קלטם אן און טלע יורישע אינ-
 פמיטציעס, ביז אונז און רעדאקציע
 איז וי א שטער נאכט, וואו וי האלט
 און און שטערפן ווי די יודען וואלן
 איהר מיטהעלען איהרצוהערן איהר
 גרויסן פלען, און איז ווער שטער
 יוד און איהר שטערדעקען.
 איהר וי הונד ווינער גראדער
 האט איהר אפילו געמאכט א שטעט-
 לעל מיט א אויפערשט אויף יודען און
 פוילישע, קרולאט איהרונג פון פא-
 לעסטונא" (צו האט ער האט איהר
 אומ שטעטעל געמאכט וואו געהט
 אונטערשטענדליך, איהר האט ער
 געשט געקענט פון איהר פטור הערען.
 און דער געזעצ קומט וי יעדען טאג,
 און טאטו און געט לויפט ווי נאך דעם
 שטעטעל און שטערט פון איהר געלד

אויף הוצאות פאר אלץ יודען קען מען
 לעסטענא.
 הען איך בין א-זענעקעמען העם
 און זי געזעהן רותג שמעל און דער
 דפאע און הארמען גלד פאר אלץ.
 שפעטער הען איך בין געזעסען
 צום פרעזעס אין קאבינעט, [הערט מען
 א געהאלד אין א קריגערע.
 פאר לויפען ארען און זעהן אין
 דער האוועזע אספעקט ווי פאר דער
 קעניגין, קעלבע האלט אין און שרעקען
 האט מען צום מען לאזט פאר
 א קעניגין, שפעטער [הערט לאנג און
 הארמען, איך האב נישט קען צום
 אלץ יודען הארמען אויף פאר, און פאר
 זי אפטיהען קען פאלעסטינא און
 איך זאג האבען אויף הוצאות.
 דער פרעזעס הויפט ווי אן אויפער-
 גען און פאלעסטינא געזעסען צו
 פאנדרעט, אבער איך פאר אלעמען
 געזעהען און פארען ווי:
 הויפער אפגעשליד גרויס אהער
 אויף הוצאות?
 איך זאג?
 א גילדען העם גענוג וואס
 נאך צום גילדען פאר איך האבען
 קען מיר געזעסען צום גילדען הוצאות
 פאר אלעמען פאר אלע מענשטען-
 כעזער יודען.
 מען דערלאנגט אהער צום
 גילדען, און זי נעמט צוהערען אהער,
 איינס.

